

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation

KOM (2024) 670

Nyt notat

Dette grund- og nærhedsnotat sendes tillige til Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Sagen er omfattet af retsforbeholdet.¹

1. Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om at etablere en digital rejseapplikation med henblik på at digitalisere rejsedokumenter. Med forslaget ændres der i forordning (EF) nr. 2252/2004² (EU's pasforordning), med henblik på at etablere tekniske standarder for digital rejselegitimation og muligheden for at anmode om digital rejselegitimation. Dertil ændres der i forordning (EU) 2016/399³ (Schengengrænsekodeksen) med henblik på at muliggøre brug af selvbetjeningssystemer og EU's digitale rejseapp i forbindelse med grænsekontrol. Endelig ændres der i forordning (EU) 2018/1726⁴ (eu-LISA-forordningen), således at udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp placeres under EU's agentur med ansvar for store IT-systemer (eu-

5. december 2024

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Internationalt Migrationsamarbejde
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

¹ Forslaget er fremsat efter Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordningen imidlertid udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret, jf. protokollens artikel 4.

² Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011.

LISA). Forslaget rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet. Forslaget er omfattet af det danske retsforbehold, men udgør en udbygning af Schengenreglerne. Danmark skal derfor inden seks måneder efter en evt. vedtagelse beslutte, om Danmark vil gennemføre retsakten i dansk ret og dermed være bundet på mellemstatsligt grundlag. Hvis Danmark tilslutter sig retsakten, vurderes det at have lovgivningsmæssige konsekvenser og økonomiske konsekvenser for Danmark. Regeringen er overordnet positiv over for Kommissionens initiativ til at digitalisere rejsedokumenter, men understreger bekymring for overlap med den europæiske digitale identitetstegnebog og potentielle, unødige udgifter til en separat rejseapp.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2024) 670 af 8. oktober 2024 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation. Forslaget er oversendt til Rådet den 13. november 2024 i dansk sprogversion.

Forslaget er præsenteret som en del af en lovpakke fra Kommissionen om digitalisering af rejsedokumenter. Pakken indeholder ligeledes KOM (2024) 671 om forslag til Rådets forordning om udstedelse af og tekniske standarder for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort.

Kommissionen anfører, at forslaget skal digitalisere rejsedokumenter med henblik på effektivt at kunne udføre sikre grænsekontroller. Kommissionen beskriver baggrunden for forslaget dels som værende, at grænsekontrollsystemer de senere år har været under pres på grund af stigende rejsevolumener. Dertil ses der fra Kommissionens side et behov på grund af den teknologiske udvikling, som stiller krav til mere effektive og moderne løsninger. Kommissionen anfører, at det stigende pres ved de ydre grænser kombineret med varierende digitalisering af medlemsstaterne, skaber nye udfordringer, herunder sikkerhedsrisici og ineffektiv grænsekontrol. Dertil kommer, at man i dag kun kan kontrollere rejsedokumenter ved grænserne, hvilket kan føre til lange ventetider og begrænset kapacitet til at håndtere denne større mængde rejsende. En digitalisering af processerne vil ifølge Kommissionen således kunne frigive ressourcer ved grænseovergange til at identificere grænseoverskridende kriminalitet og irregulær migration mere effektivt.

Siden 2016 har den internationale civile luftfartorganisation (ICAO) arbejdet på at digitalisere rejsedokumenter for at lette flyrejser. ICAO har i den forbindelse udviklet en standard for digital rejselegitimation, der gør brug af de personoplysninger (bortset fra fingeraftryk), der er lagret på et rejsedokuments chip. Digital rejselegitimation kan lagres sikkert, f.eks. på en mobiltelefon, enten til brug én eller flere gange. Kommissionen foreslår på den baggrund, at Unionens tekniske specifikationer for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort, bør tage udgangspunkt i ICAO's standard for digital rejselegitimation. Første version af de tekniske standarder er færdig og afprøvet igennem EU-finansierede pilotprojekter, som ifølge Kommissionen har vist merværdi ved de ydre grænser, da myndighederne har haft bedre tid til at kontrollere de enkelte rejsende forinden ankomst. Dertil anfører Kommissionen, at vente- og behandlingstid pr. rejsende ved grænseovergangsstedet reduceres markant og giver således mulighed for at forbedre rejseoplevelsen.

Initiativet skal ifølge Kommissionen imødekomme de globale digitaliserings-trends og rejsendes ønske om en hurtigere og mere gnidningsfri procedure. Initiativet skal bidrage til at nå de centrale mål i Kommissionens strategi for et digitalt Europa, som sigter mod at sikre integriteten og modstandsdygtigheden i EU's datainfrastruktur og støtte udbredelsen af teknologi, der vil gøre en reel forskel i borgernes dagligdag. Det anføres dertil af Kommissionen, at initiativet tillige skal understøtte det digitale kompas for EU's digitale årti, som har fokus på fire hovedpunkter, hvoraf det ene er digitaliseringen af offentlige tjenester med det specifikke mål om, at 80 pct. af borgerne bruger en digital identitet inden udgangen af 2030. Endelig anføres det af Kommissionen, at dette initiativ og implementeringen af digital rejselegitimation i EU hænger tæt sammen med den igangværende udvikling med hensyn til den europæiske digitale identitet og den europæiske digitale identitetstegnebog, idet de foreslåede ændringer vedrørende digital rejselegitimation skal være i et format, der muliggør lagring i de europæiske digitale identitetstegnebøger, som der er fastsat bestemmelser om i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183⁵.

Forslaget vurderes desuden af Kommissionen at være i overensstemmelse med flere vigtige politiske initiativer herunder forordning om digitale visa, det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), ind- og udrejsesystemet (EES) samt forslag til forordning om for-

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet.

håndsinformation om passagerer (API). Dertil skal forslaget bidrage til videreudviklingen af den integrerede europæiske grænseforvaltning med indførelse af ensartede standarder.

Hjemmelsgrundlaget og det danske retsforbehold

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 77, stk. 2, litra b og d, som giver EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende personkontrol ved passage af de ydre grænser og nødvendige tiltag til den gradvise udvikling af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er således fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Ifølge Protokollen om Danmarks stilling, som er knyttet til Lissabontraktaten, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, og ifølge protokollen er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for Danmark, ligesom de ikke finder anvendelse i Danmark ("retsforbeholdet").

Da forordningen imidlertid udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen af forslaget afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret, jf. protokolens artikel 4.

3. Formål og indhold

Kommissionen anfører, at formålet med forslaget er at forbedre og effektivisere EU's grænsekontrollsystemer ved at digitalisere rejsedokumenter og etablere en digital rejseapp. Denne skal give rejsende mulighed for at digitalisere deres pas eller identitetskort og sende disse oplysninger til grænsemyndighederne før deres rejse med henblik på at gennemføre forudgående tjek af rejseoplysninger og dokumenter. Dette skal reducere ventetider for rejsende og effektivisere grænsekontrollen ved grænseovergangene og derved forbedre rejseoplevelsen for de rejsende. Dertil anfører Kommissionen, at de forudgående tjek skal bidrage til øget sikkerhed i Schengenområdet ved at sikre præcis og forudsigelig kontrol af de rejsende, forbedre myndighedernes kapacitet til at screene rejsende på forhånd, planlægge og forvalte ressourcer og fokusere på rejsende med en højere risikoprofil og derved bidrage til at forhindre grænseoverskridende kriminalitet som menneskesmugling og dokumentfalsk.

I forslaget påpeges det, at oprettelsen, indgivelsen og anvendelsen af digital rejselegitimation med henblik på udførelse af ind- og udrejsekontrol påvirker

retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger. For fuldt ud at overholde de rejsendes grundlæggende rettigheder bør der indføres passende begrænsninger og garantier.

Selv om anvendelsen af digital rejselegitimation foreslås som værende frivillig for rejsende, anføres det i forslaget, at alle medlemsstater bør være forpligtet til at tillade rejsende at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser, når EU's digitale rejseapp er idriftsat, forventeligt i 2030. Dette foreslås for at nå målene om at øge sikkerheden i hele Schengenområdet, gøre det lettere at rejse og nå et minimum af digital modenhed blandt alle medlemsstater med hensyn til grænseforvaltning.

Forslagets elementer består af:

Artikel 1 omhandler indførelsen af en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") samt dennes genstand og anvendelsesområde.

Artikel 2 fastlægger definitionerne til brug for forordningen.

Artikel 3 fastsætter den generelle struktur for EU's digitale rejseapp, som ifølge forslaget skal bestå af (1) en mobilapp, der gør det muligt for rejsende at oprette digital rejselegitimation og indlæse selvangivne rejseoplysninger, (2) en back-end-valideringstjeneste, der sikrer bekræftelse af ægtheden og integriteten af oplysningerne i chippen eller den digitale rejselegitimation ved hjælp af tilgængelige certifikater, og, hvor det er relevant, matchning af brugerens ansigtsbillede med rejsedokumentet eller den digitale rejselegitimation, samt (3) en rejserouter, der sikrer sikker og krypteret kommunikation mellem mobilappen og den modtagende myndighed.

Artikel 4 fastsætter de generelle regler for oprettelse og anvendelse af digital rejselegitimation baseret på et rejsedokument eller identitetskort i EU's digitale rejseapp, herunder muligheden for at lagre den digitale rejselegitimation i den europæiske digitale identitetstegnebog. Det fastsættes bl.a., at når personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og tredjelandsstatsborgere anvender EU's digitale rejseapp og opretter og anvender digital rejselegitimation, sker det på frivillig basis og med deres samtykke.

Artikel 5 fastsætter de rejseoplysninger, som de rejsende via EU's digitale rejseapp kan indgive til grænsemyndigheden. Ud over den digitale rejselegitimation er der behov for en række oplysninger til støtte for ind- og udrejsekontrollen og forhåndsgodkendelsen.

Artikel 6 fastsætter reglerne for overførsel af rejseoplysninger til de ansvarlige grænsemyndigheder samt de nødvendige ordninger for medlemsstaternes udpegelse af ansvarlige myndigheder og for meddelelsen heraf.

Artikel 7 fastsætter reglerne for behandling af personoplysninger samt den dataansvarliges og databehandlerens rolle med henblik på behandling af personoplysninger indgivet via EU's digitale rejseapp.

Artikel 8 fastsætter reglerne for udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp og eu-LISA's deraf følgende forpligtelser.

Artikel 9 fastsætter medlemsstaternes forpligtelser til at sikre, at de kan modtage oplysninger indgivet via EU's digitale rejseapp ved hjælp af en rejserouter, som skal udvikles, drives og vedligeholdes. Dertil skal medarbejdere ved grænsemyndigheden sikres adgang til oplysningerne og uddannes til retlig brug af denne, herunder også ift. datasikkerheds- og databeskyttelsesregler og gældende grundlæggende rettigheder.

Artikel 10 omhandler en oplysningskampagne til oplysning af offentligheden om digital rejselegitimation og anvendelsen af EU's digitale rejseapp.

Artikel 11 fastsætter reglerne for så vidt angår eu-LISA's og medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med deres forpligtelser, hvor eu-LISA afholder over EU's almindelige budget omkostninger til udvikling, drift, hosting og teknisk forvaltning af appen, hvor medlemsstaterne afholder udgifter til opgaver jf. artikel 9.

Artikel 12-14 indeholder bestemmelser om ændring af hhv. EU's pasforordning med henblik på at etablere tekniske standarder for digital rejselegitimation og muligheden for at anmode om digital rejselegitimation, Schengen-grænsekodeksen med henblik på at muliggøre brug af selvbetjenings systemer og EU's digitale rejseapp i forbindelse med udførelsen af ind- og udrejsekontrol, og endelig ændres der i forordning (EU) 2018/1726⁶ (eu-LISA forordningen), således at udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp placeres under EU's agentur med ansvar for store IT-systemer (eu-LISA).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse. Det kan oplyses, at Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) er det ansvarlige udvalg, og at Juan Fernando López Aguilar (S&D) er udpeget som ordfører den 21. november 2024.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i forhold til nærhedsprincippet henvist til følgende:

”EU's gældende retlige rammer giver ikke mulighed for at anvende digitale løsninger til på afstand at verificere ægtheden og integriteten af rejsedokumenter i forbindelse med ind- og udrejsekontrol. På grund af problemets art kan medlemsstaterne ikke selv på en effektiv måde indføre et ensartet format for digital rejselegitimation, der er baseret på rejsedokumenter reguleret på EU-plan, for derved at lette mobiliteten på tværs af grænserne.

Tiltag på EU-plan vil tilføre en betydelig merværdi med hensyn til håndtering af de udfordringer, der er forbundet med sikkerhed og lettelse af rejser. Den nuværende situation påvirker sikkerheden ved EU's grænser og belaster den måde, de ydre grænser og det overordnede Schengenområde fungerer på. Eftersom de ydre grænser og EU som helhed er under et betydeligt pres, vil en fælles EU-indsats give os mulighed for at indføre ensartede foranstaltninger til at forbedre den integrerede grænseforvaltning og nå et minimum af digital modenhed blandt alle EU's medlemsstater.

De nødvendige ændringer af de relevante dele af Schengenreglerne (navnlig Schengengrænsekodeksen og forordningen om EU-pas) vil kun kunne foretages på EU-plan. På grund af omfanget, virkningerne og den forventede indvirkning kan målene desuden kun nås effektivt på EU-plan.”

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Ved Schengenkonventionens ikrafttræden i Danmark den 25. marts 2001 indtrådte Danmark i det praktiske Schengensamarbejde. Schengensamarbejdets formål er at skabe et fælles område uden indre grænser, og udgangspunktet for Schengensamarbejdet er en ophævelse af personkontrollen ved de fælles indre grænser inden for Schengenområdet suppleret med fælles regler for passage af Schengenområdets ydre grænser og ens visumregler for tredjelandsstatsborgere.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage med senere ændringer (Schengengrænsekodeksen) fastsætter regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer Schengenområdet ydre grænser, ligesom den indeholder bestemmelser med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser mellem medlemsstaterne. Schengengrænsekodeksen blev oprindeligt gennemført i dansk lovgivning ved lov nr. 301 af 19. april 2006.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 4. marts 2016 forordning (EU) 2016/399, som kodificerede Schengengrænsekodeksen. Danmark meddelte den 8. september 2016 Rådet og Kommissionen, at Danmark tilsluttede sig den kodificerede Schengengrænsekodeks. Der er efterfølgende vedtaget en række ændringer af Schengengrænsekodeksen, senest i juni 2024.

Kommissionens forslag indeholder en ændring af Schengengrænsekodeksen med henblik på at muliggøre brug af selvbetjeningssystemer og EU's digitale rejseapp i forbindelse med grænsekontrollen.

Eu-LISA forordningen har til formål at oprette etagentur på EU-plan, der er ansvarlig for den operationelle forvaltning og eventuelt udviklingen af store IT-systemer inden for området. Kommissionens forslag indeholder en ændring af eu-LISA forordningen med henblik på at inkludere eu-LISAs opgaver i relation til EU's digitale rejseapp, som bl.a. inkluderer udvikling, drift og vedligeholdelse af appen.

EU's pasforordning har til formål at fastsætte minimumssikkerhedsstandarder for pas udstedt af medlemsstaterne. Pasforordningen indeholder bl.a. krav om ansigtsfoto i pas og optagelse af biometriske data.

Danmark deltager i Schengensamarbejdet på mellemstatsligt grundlag, jf. artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling. De foreslåede ændringer i Kommissionens forslag om brugen af digital rejselegitimation og udviklingen af EU's digitale rejseapp supplerer således de eksisterende regler om grænsekontrol ved de ydre grænser og brug af rejselegitimation, der bl.a. udspringer af Schengengrænsekodeksen, eu-LISA forordningen og EU's pasforordning.

Kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og udrejse mv. reguleres i udlændingelovens kapitel 7. Det følger af udlændingelovens § 38, stk. 1, at ind- og udrejsekontrol ved Schengenområdet ydre grænser skal finde sted i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 7 og 8. Efter udlændingelovens § 38, stk. 7, kan politiet foretage stempeling af en udlændings pas eller rejselegitimation ved ind- og udrejse eller ved afvisning eller udvisning. Endvidere

fremgår det, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets stempning af pas og anden rejselegitimation.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 39, stk. 1, at en udlænding ved indreisen, under ophold her i landet og ved udrejse herfra skal være i besiddelse af et pas eller et andet dokument, der efter udlændinge- og integrationsministerens bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation. Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 3, 1. pkt., at pas eller anden rejselegitimation efter begæring skal forevises for paskontrollen ved ind- og udrejse samt under ophold i landet.

I udlændingebekendtgørelsens kapitel 1 er der desuden fastsat forskellige regler om pas eller anden rejselegitimation.

7. Konsekvenser

Forslaget vurderes, at have lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser for Danmark.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget er, som anført ovenfor i afsnit 2, omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. Forslaget vil således ikke i sig selv have lovgivningsmæssige konsekvenser, og ændringerne er ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Da der imidlertid er tale om et forslag, som udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, vil Danmark i henhold til artikel 4 i Protokollen om Danmarks stilling, inden seks måneder efter forslagens vedtagelse skulle meddele Kommissionen, hvorvidt Danmark ønsker at gennemføre indholdet af forordningen i dansk ret.

En gennemførelse af forordningen i dansk ret vurderes at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Dette vil blive analyseret yderligere, når man er kommet nærmere en vedtagelse af retsakten.

Økonomiske konsekvenser

Idet forslaget er omfattet af retsforbeholdet vil Danmark som udgangspunkt modtage refusion for sin forholdsmæssige andel af udgiften. Ved dansk tilslutning vil denne refusion bortfalde, hvorved Danmark vil skulle bidrage med cirka 2 pct. af udgifterne til eu-LISAs budget.

Dertil må der forventes at være økonomiske konsekvenser forbundet med dansk tilslutning til forordningen særligt ifm. implementering heraf. Blandt

andet forventes forslaget at medføre behov for IT-udvikling, herunder omkostninger til at udvikle sikker forbindelse til rejserouteren, som muliggør integration i eksisterende nationale grænseforvaltningssystemer. Hertil kan der være afledte omkostninger forbundet med indkøb af it-udstyr og efterfølgende driftsomkostninger. Der foreligger endnu ikke en nærmere vurdering af de økonomiske konsekvenser forbundet med dansk tilslutning til forordningen, men omkostningerne vil blive nærmere belyst i det videre arbejde.

Afledte nationale merudgifter som følge af EU-retsakter holdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillinger, jf. budgetvejledningens pkt. 2.4.1.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Sagen er sendt i høring i Specialudvalget for Asyl- og Indvandringssamarbejde (SPAIS) den 4. december 2024.

Dansk Luftfart / DI Transport bemærker, at de kan tilslutte sig regeringens holdning. De er herunder glade for, at det er prioritet at undgå nye administrative byrder. Herunder finder de det vigtigt, at der er valgfrihed for luftfartsaktørerne. De finder det dog uklart - ud fra det foreliggende materiale - om app'en er tiltænkt borgere i Schengen-området eller hvor vidt det påtænkte anvendelsesområde er bredere (altså indbefatter tredjelandsborgere), og påpeger, at fokusområdet har betydning for relationen til EES/ETIAS – og deraf luftfartsaktørernes rolle i sammenhængen. Dansk Luftfart / DI Transport anfører, at dette bør klarlægges. Endvidere bemærkes det, at idriftsættelsen af EES / ETIAS har været udfordrende (jf. de efterhånden mange udsættelser af igangsætning), hvorfor Dansk Luftfart / DI Transport bemærker, at dette potentielt burde være den primære prioritet for Kommissionen, fremfor at igangsætte nye digitale udviklingsprojekter.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdning til sagen.

10. Regeringens (foreløbige) generelle holdning

Regeringen ser generelt positivt på forslaget om at digitalisere rejседokumenter.

Regeringen finder det vigtigt at transportvirksomheder, herunder luftfartsselskaber, sikres valgfrihed til at integrere digital rejselegitimation, og at luftfartsselskaberne ikke pålægges unødvendige administrative eller økonomiske byrder.

Regeringen er bekymret for, at forslaget har funktionelle og målgruppemæssige overlap med den europæiske digitale identitetstegnebog, og at det kan føre til unødige udgifter til udvikling af en separat rejseapp.

Regeringen finder det vigtigt, at sikkerhedskravene i eIDAS2 reflekteres i rejseappens design for at sikre et ensartet sikkerhedsniveau på tværs af EU's digitale identitetsløsninger. Regeringen vil arbejde for, at Kommissionen tydeliggør integrationen mellem forslaget og eIDAS2 for at skabe en enkel, effektiv og sammenhængende europæisk digital identitetsinfrastruktur, samtidig med at der tages højde for særlige behov fx for tredjelandsstatsborgere.

Det ønskes afdækket, hvorvidt forslaget kan resultere i yderligere ressourceforbrug for politiet i forbindelse med grænsekontrolopgaver. Grænsekontrolopgaver er i dag komplekse og med forordningsforslaget stilles der yderligere krav til grænsevagterne.

Regeringens endelige stillingtagen afventer en nærmere vurdering af de statsfinansielle, samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Regeringen finder, at de økonomiske konsekvenser af forslaget bør afklares inden vedtagelse.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.